

til Børnehjem skulde gøre det mere fristende for Kommunerne at sende Børnene til Børnehjem for den billigere Betaling.

I øvrigt kan jeg ikke lade være med at gøre opmærksom paa, at da det ærede Medlem talte om det efter hans Mening absolut nødvendige i at gaa til en Forhøjelse af Tilskuddene til Børnehjemmene, talte han stadig om Opdragelsesanstalter. Men der er stor Forskel paa Børnehjem og Opdragelsesanstalter, og de Eksempler, det ærede Medlem nævnte, hentede han fra Opdragelsesanstalter. Han talte om „Flakkebjerg“, om „Godhavn“ og „Hebron“, men det er Opdragelsesanstalter og ikke Børnehjem. Og at der baade maa betales mere, og at der gælder andre Synspunkter paa Opdragelsesanstalter end paa Børnehjem, er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i; men det er ogsaa saaledes for Opdragelsesanstaltens Vedkommende, at der er det ikke Kommunerne, der anbringe Børnene, de blive anbragte der af Værgeraadene, naar det er Børn af den Natur, at det vilde være uforsvarligt at anbringe dem i Børnehjem, og man ikke kan faa dem anbragte i privat Pleje, hvad jeg for Resten tror, at man heldigvis ogsaa fra Værgeraadenes Side har Forstaaelse af, at man saavidt mulig bør gøre. Men ud fra Forholdene paa Opdragelsesanstalterne kan man ikke slutte, at der skal gives større Tilskud til de Børn, der anbringes paa Børnehjem, det har det ærede Medlem ikke Ret til, og det er en Misforstaaelse, naar han mener at kunne parallelisere disse to Institutioner. Der er meget stor Forskel paa dem, og den er blandt andet karakteriseret derved, at Børnehjemmene høre under Kultusministeriet, medens Opdragelsesanstalterne høre under Justitsministeriet.

I al Almindelighed vil jeg sige: Jeg vil fraraade ærede Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal om at forhøje Tilskuddet med 10 Kr. pr. Barn. Jeg tror, det vil være rigtigt, at vi faa fastsat Regler, hvorefter disse Tilskud skulle ydes, og navnlig Regler, hvorefter vi kunne være sikrede imod, at den Betaling, der gives for Børn, som anbringes paa Børnehjem, bliver sat saa rigelig, at Kommunerne kunne have nogen Fortjeneste ved at anbringe dem paa Børnehjem, og saa vi kunne være sikre paa, naar vi give Statstilskud, at det virkelig kommer Børnehjemmene og ikke Kommunerne til gode. Det ærede Medlem har slet ikke Ret til at paastaa, at der ikke fra den højtærede Ministers eller fra Flertallets Side er Villighed til at støtte Børne-

hjemssagen i sin Almindelighed, thi de Ændringsforslag, som Kultusministeren har nævnt, bære tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at der er Villighed dertil.

Jeg har nu talt om de Spørgsmaal, der have været Genstand for Forhandling, og skal blot endnu nævne det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet om Nedsættelse af en Kommission til Udarbejdelse af forskellige Forslag vedrørende Folkeskolen, Seminariueuddannelsen o. s. v. Jeg kan ogsaa her henholde mig til, hvad den højtærede Kultusminister har sagt, jeg har endnu blot Lyst til at gøre opmærksom paa, at hvis det ærede Medlem — hvad vi først have faaet at vide i Eftermiddag her ved Forhandlingen — vil have, at denne Kommission skulde sammensættes paa den Maade, at vi i Folketinget satte Medlemmer ind, ligesom naar der vælges Udvalg, altsaa i Forhold til Partiernes Medlemstal, ser det noget ejendommeligt ud, at det ærede Medlem paa Forhaand vil have fastslaaet, hvad der skal være, jeg havde nær sagt, Resultatet af Kommissionens Arbejde. Alle de mange Litra, der ere nævnte, ere jo hver for sig Genstand for lige saa mange forskellige Opfattelser. Med Hensyn til et Spørgsmaal som dette: „Indførelse af en fælles Folkeskole“ vil det ærede Medlem allerede ved den Forhandling, der blev ført, da vi havde Lønningsloven til Behandling, være klar over, at i hvert Fald Flertallet i Folketinget ikke er enig med det ærede Medlem. Men naar det ærede Medlem paa Forhaand ved det, hvordan kan det ærede Medlem saa tænke sig, at en saadan Kommission skal komme med et Forslag om en fælles Folkeskole? Det vil det ærede Medlem slet ikke kunne vente, thi Flertallet vil netop ikke gaa med til at fastslaa den fælles Folkeskole, eller jeg vil hellere sige den fælles tvungne Folkeskole, thi det er i Virkeligheden det, det ærede Medlem vil have slaaet fast.

Men som den højtærede Kultusminister sagde, er det ikke Meningen og i hvert Fald ikke ønskeligt at komme ind paa en Drøftelse af saadanne Spørgsmaal, som de 9 Litra ere Udtryk for. Det, der kan være Spørgsmaal om, er selve dette, om det er nødvendigt at nedsætte en Kommission til Overvejelse af de i Ændringsforslaget nævnte forskellige Forhold, og jeg vil der i al Almindelighed sige, at hvis Ministeriet maatte finde en Kommission nødvendig, vil Ministeriet selvfølgelig ogsaa baade kunne nedsætte Kommissionen og kunne forvente, at de dertil fornødne Midler ville